

دافع ملاح

امان الله "نصرت"

کالہ ۱۱۱۱

داوربان

UMCA
P. O. BOX: 33
G. P. O. Peshawar
PAKISTAN

امان اللہ نصرت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اهداء

داسلامي جهاد د هغو شهيدانو
سپيڅلو اسرارو وړته چې مړي پي وواځي
خو پخپله مړي نه شول.

(نصرت)

الف

حامداً ومصلياً.

جو مٺي د شھر قلمه ڪري، خو ترخه ده
پت پکي خواجڙه هم شته، ڪه ڇوڪ پئي وڃي
» حمزه بابا «

نه نقد اونه تقريض

قرآن ڪريو د خيلو فطري سٽوله جي د شاعر ان پڻ به
باب يوه پريڪنده پريڪريه ڪريده، جي له سر چاته دا
پوڻتنه اواندي لينده سڙولاهيد و ته نه پريبردي، جي
يره په دي اسلام کي به د شاعر اودهغه د »فن« شعر
ڇومر و نهن وي؟

فرمائي!

» د شاعر ان پڻ پلند هغه ڇوڪ جي، جي بيلاري اوبل
سر وي...، ڇڪه شاعران، هغه ڇه وائي، جي نه ئي کوي،
مگر هغه ڪسان جي د »بشير« ايمان خاوندان، اوني ڪان وڃي
او خداي ئي دير و نمانهه، او تر خيل مظلوميت وروسته
له ظالم نه، ڪسان واخيست «، ڪه د داسي ڪسان پڻ پله، ڇوڪ
لاشي، نوح لري،

د قرآن کړېوله دې ولېندی، او تقسیم نه اوڅایږي
 چې: د کومو شاعرانو په وینا، او کړو، کي چې فاصله او -
 واین وي، هغوی نه یواځې پخپله، بلکې پیروان او لاروي
 هم پي لاري اولې سر دی، د شاعرانفرادي او اجتماعي شخصیت
 باید مه سمون او یوړنګي ولري.

شاعر باید دخپلو هنري تخلیقاتو، پر حقایق او اجتماع
 مومن وي، یعنې ټولني او پر ګڼو ته، هغه هنري زیږونې
 او مولودات وړاندې کړي، چې ورته اړوي.

د کائناتو حقیقي څښتن په بیابیا او پرله پسې دیاد او -
 نماغنه وکړای شي، د ټولنې خپلې او نټلې پر ګڼې واستندل
 او مظلومیت له سر وړې کندی نه راوباسي.

او بالاخره:

دهمد غوځلیو او خوږیدلیو پر ګڼو له تحت الشعیر
 د زمانې د اهر یمنانو او مستکبرینو په وړاندې، د کس
 انتقام، او حتی د انقلاب هغه ویده، عناصر، یو مخي
 سر او پاروي، چې د همدغې انقلابي او حماسه زېږ -
 وونکیو شاعرانو د نشتوالي له امله د مرک او قنوطیت
 په درنه خوب ویده وو.

په اسلام کې د شعر او شاعري د همدغه اړخیت
 له مخې وه، چې رسول اکرم (ص)، پخپله د اسلام شاعر
 احسان بن ثابت رضی الله عنه منبر مسأوه او ایښوده او

د نړایي دمستکبرینو د بېرځو مرجعو شاعرانو جواب
ته ئې غځاوه ، اوچې اور ژبې حشآن ساه ، په خواب خوله -
پرانسته ، نو پیغمبر اکرم ص ، وفرمایل ؛
روح القدس د حشآن په شربه غوړیږي ،
خبره . له نه مقدسې ونيوه ، ویل یې ، اچې قرآن کریم
خود شاعرانو د هنري اسخبت او دیح او بنده اوساږ
په نښه کړ خوچې نرموښ د دې روان اسلامي انقلاب په
بهرکې نرموښ د هغو خورمه ونډه ده ؟

له امیر معاویه نه د شعر یو تقریف سراپاتی دی ، وایې ،
شعریوه لمسونکې او محرکه ویناده ، چي ، انسان په
خوبښ او غیرت ساوې ۲۰ .

د تقریف که له هره اړخه په تول پورې هم نه وي
خوله موښ سر د موضوع په سرولو کې لاس کولای شي او
په سړنا کې ئې کولای شو د خپلو شاعرانو هغه ترسره کړي
انقلابي رسالت وڅیړو ؛

نرموښ د اسلامي انقلاب په بهیر کې که تر سراوښتي
مادی نړیان تیر شو نو د مادیت او دهریت په دی لیونی
اولا لهانده دنیا کې نرموښ د انقلاب پیلامه د معنوي -
اسخبتونو درازوندي کولو لپاره یوهاتن او یوه آسماني
نداء گڼل پکار دي .

له کوي وراچې چې نه موبڼا تل ننګيالي او پر حق له سره
تير اولس د بلو سگر مره بنګيلاک د انسان د بڼې پر
خلاف تورې ته لاس اچول دی، نه موبڼه د غوښتو او مته د
شاعرانو ورسره جوخت د قلم شري د خپلو ځيګرو وڼو
دايشنډه سرې ويښې په سره ښکېلې دي او
همغه څه يې پرې ليکل شروع کړل، چې اولس او ټولني
ترې غوښتل، او هغه وې:

تل پاتې ځمکې،

انقلابي ترانې،

اهوښاني اشلو کونه او شعرونه،

او اسراپالونکي زمري او شعارونه،

د اولس د دغو معالجو او سرخوږو پالو شاعرانو په لړ کې

مو يو هم د کشري کول يو حساس او خوښ من ځمي ښاغلي

امان الله نصرت دی، چې د اور، جنوب موندلو او زهرجنو -

ښايو پرې ځمکه خاوندانو يې د شعر وڼو او شور وڼو

د «اور» داسې ښارک» را کښتي دی، چې که د خپلو هم

سازمونداء او آهنگ ورسره همدا سې غبرګ و، بيا څو

هغه وړخ لري نه ده، چې نصرت هېڅ پر خپل شاوېلو

راوښکيالي، اولس د نغمه ليوکې او وڼو د نعم البدل -

«خپلواکي» زيرې وکړي.

شني جندي هر خواهر پيروي، اي نصرت سبباوون د
دايمان په خوان داده يم، سرلوړې زما مضمون دی.

دنصرت صيب په کلام کې که د موضوع پر تکرار سترګې
پټې شي، نو د فن پر باب تي سري په خورده ويلان شي
چې دنصرت صيب فن او فني شخصيت په هغه کتبه تلل -
پکار دي چې زموږ د نورو خوانو شاعرانو ادبي کيفيت پرې
تاله شي.

نوي دهزي او ادبي ارتقا، په باب اټکل نه، چې يقين
کوم، ځکه نصرت صيب خوان دي، او خوانانوته هې هم
دلا برتګ مخه خلاصه وي، نصرت صيب ته د شاعري
نعمت نه په ميراث کې پاتې دی او نه پرې تحمیل شوی د
او د چا خبره د اور سکر وټې پي د چاله نغري نه په سوال
نه دي غوښتي، بلکې شاعري يې د خپلې سر بريد لې او غږيدلې
اور وس خپلې ټولې جر همنای او علاج په توګه غوره کړې
ده، نو چې په کوم فن کې ذاتي مذاق او خدای ورکړې -
استعداد پراکړه، تر غيب او تحمیل غالب وي، په هغې کې
د برتګ بري او ودې نېټې له وراښکاري.

دنصرت صيب د فن پر څرنگوالي او رغاونه زيات څه
حکمه نه لیکم، چې خدای مکره پخپل عقيدتمندانه قضاوت
کې تير نه وځم، او د درنو نقادانو د خاطر په شربلو لور نه

کونہ گوری نشم .
نورنودا قاسی اودام دنصت صیب فن ، نرملہ منجھو

پہ خدای سپاری .

حمد آصف صمیم

۹ / ۶ / ۶۴

بخشی پل - پلینور

یوځه درنولو ستونکو ته

له هغې راهیسې چې زموږ د اسلامي هیواد پر تاریخ د کمونیزم تور په پانډه ورزیاته شوه نو زموږ بې دفاع او تش لاسي ولس د ډیر و ترڅو او غمناکو حالاتو سره مخامخ شو، بې دینه کمونسټانو د خپلو باد اړنو په ملاتړ زموږ د مسلمان او مظلوم ملت د محکومولو او زموږ د خپلواک اصالت د خنولو په خاطر داسې نادودې اونا کړې پیل کړې چې په لیکلویه ئې هر بشر دوست اود حساس ضمیر خاوند د اوبنکو پرځای ویني ټولې کړي اود د غوناروا او غیږیا انساني اعمالو په لید واو اوږیدو په ګوته په غاښ پاتې شي.

سوسانونه یواځې د بین المللی قوانینو او سوله ایز ژوند د اصولو پر خلاف زموږ آزاد او مستقل هیواد پخپل نظامي یرغل او تیري سره اشغال کړ ترڅنګ ئې زموږ مادي او معنوي شتمنې او پانګې هم چور او لوټ کړي او په نظریاتي لحاظ ئې هم زموږ فرهنګي اصالت او ایدیا لویکي مسیر تر فشار او تهدید لاندې راوسته، خوله ښه بخته چې دهغوی ټولې له شرمه

دې ډې ځلې په بشپړه او کامله توګه شنېږي
 او ناکامي پاتې شوي او ويې نشو کولای چې د افغانستان
 پرمون او مجاهد ولس خپل فرهنگي استعمار تېل کړي
 او خپله بې اساسه او پوځه نظريه پرې ودر -
 وېني نو همداروڅه وه چې روسانو د خپلې دغې لويې ناکامي
 په احساسولو سره وغوښتل چې خپل وحشيانه او شوم
 اعمال وروستي سرحد ته ورسوي او په عمومي
 وژنو او بې امانه نظامي عملياتو يې د دې لپاره پيل -
 وکړ چې وکولای شي نړيوال د خدای پرست او مسلمان ولس
 په وژلو او لښخه وړلو سره ورته د اسلامي افغانستان د
 پوره ښکېل او اشغال مخه خلاصه شي او په اسانۍ سره
 دغه اسلامي خاوره په خپلو سياسي اقتدارو کې راوړي
 او په دې توګه د نړۍ پرمخ خپلې پوځي او بې زياتي او
 خپلې سياسي بېلاک پياوړي او مضبوط کړي او س نړۍ
 روسانو د مرک، ژوبلي کوم غوښتل پيل کړي دی د ادېها
 له سترگوڅخه مټ نه دی او د گران افغانستان لويشت
 لويشت خاوره د بې گناه او بې دفاع افغانانو په وينو لېږدېږي
 ده، دامې ښار، بانسار، کور، کوڅه، حتی هېڅ ځای نشته
 چې د سړمي بشر د وستانو! د امن د مدعيانو! او د -
 سولي د بېرغيانو! د لږکت او د نېالو سروغات نه وي
 ور رسيدلی او د کمونيزم د وحشت په لمبونه وي

نه وي سوچي دلي په ټول افغانستان کې يې په مرک
 ژوبلي او انسان وژني سره سره روح جوړه کړې ده چې له
 -- د جنت او بنارونو څخه دا ورلدي او د ويرانۍ پورته
 کيږي، او شهيدان دلي دلي د ابدې ژوند او د الله ج، درجت
 په لور ليږدي، لوی او واسه په خپلو وينو کې تر پکې وهي
 او د خپل خلاصون لپاره لوڅې پوڅې کوي، روسي وحشي -
 جلادان، بنجي، او ناسرته ځوانان او بوډاگان په پوره
 بي رحمۍ سره ژوندي په خاورو کې ښخوي او پر سينو يې ټيټ
 او برچې وړمندي او د ټانکونو غوښل پرې کوي او بالاخره
 دروس د مظلومو او انسان د ښمښت پر بربنډ ولوڅوکتا
 نه چې کتابونه ډکيږي خوځومره چې ديوه درديدلي او -
 متعهد ځوان افغان په توگه په مابوري اړه لري نو -
 زما احساسات او متقنانه عولطف به درانه لوستونکي
 زما په دې کوچنۍ مجموعه کې ولولي که څه هم له دې
 نه بيا جزه وي چې دروسي وحشي او ځناور وپوځونو او -
 د کمونيزم د تالي څټوگړو اگيانو او برېڅو، مظلومو، وحشي
 گريو او بربريت څخه پرده پورته کړي، خو "مشت نمونه -
 خروار" څه ناڅه پکې د پورتنیو فجايعو او انساني ضد اعمالو
 غندنه ضرر رشي ده، او تريوه حده پورې دروسانو
 مظلوم، ناروا اوله شرم او نفرت نه دک عملونه په گوته شوې
 دي، نوله محترم لوستونکو څخه هيله لرم چې زما د دغې مجموعې

پر ادبي کمزوريو او معنوي نيمگړتياوو سر کې پټې
کړي او ماته دهغي بڼه وکړي.

په افغانستان کې د يو سوچه او رښتيني اسلامي حکومت د -
جوړيدو او دروان اسلامي انقلاب د بشپړ برياليتوب په هيله.

په ډيره مينه او درنښت

امان الله نمر.

د مجاهد غبر

سرې لاس کې دی نیولی کړې قبول یې ستا په درې
 ستا رضا لپاره به تویوم وینی سنگر کې
 په تش لاس د کمونیزم سره ښامارسه جنگ گیرم
 ما د حق سنگر نیولی استعمار سره " جنگ گیرم
 د سرو دینو وود نیل کی به لاهود وخت فرعون کړم
 ستا په لاره کې خاونده هر غدار سره جنگ گیرم
 توپانونه جوړومه بُت خاندود هر آذر کې
 د باطلو سره وړان یم زه پتنگ د حقیقت یم
 د الماد اصلي د بنمن یم مخالف د دهریت یم
 د جهان په مخ به خم کمونیزم اوفساد کړم
 یم وتلی قربانی ته امید وارد شهادت یم
 پاک قرآن حاکمو د نړۍ په لړ او بر کې
 ستا رضا لپاره به تویوم وینی سنگر کې
 قربانی ده راته پاتې اسمعیل نه په خیرات کې
 شهادت زما شعار دی مرګ نه ده یم په ولس کې
 توپ او تانک سره جنگ گیرم د ایمان په ځواک د اوه یم
 د جهاد سنگر ته ځمکه په ښه مینه سره لاس کې
 قیامتونه چې پراته دي غبر د الله اکبر کې

ستارضاالپاره ربه تو یوم وینی سنکرکی
 بُت شکن دنرهانی یم ددینمن زره ته انکاریم
 نه ویریریم سرولمبونه حجران دحق پهلاریم
 که مسکرونی بی په خوله شی بیابه هم په زوره وایم
 مسلمان یم مسلمان یم تینک به تل په دی شعاریم
 د خدای چ هینه می پرته ده په رگونو او حیگرکی

ستارضاالپاره ربه تو یوم وینی سنکرکی
 داجهان له کدوبنم او هر ایزم پاکومه
 داسلام روغی دیوی بی په هر لور په رسومه
 مایل کړی دالحاد او دباطل په ضد جگړه ده -
 حکومت دیوانه به په نری کی جوړومه
 داسلام مثال به بل کرم د دنیا په بحر وبری

ستارضاالپاره ربه تو یوم وینی سنکرکی
 نه اتل دنهانی یم نه فاتح دهر میدان یم
 نه زمزمی یم ننگیالی یم په نری کی قهرمان یم
 سرلوری او سربازی ده له ازل نه خدای را کړی
 وروسته نه خم مخکی کیرم مسلمان یم باایمان یم
 شهادت دمومن بت دی مرگ می خویش نه دی بسترکی

ستارضاالپاره ربه تو یوم وینی سنکرکی
 په سرو وینوبه سمسور کرم د وطن دبتی داگون
 گران هیواد کی به پری نردم دروسانو قدمونه

سرو له بومس لو بېرم دمرگي په لار روان يم
 ماتوم سره خځيرونه، تا پا کونه، يرغلونه
 دمرگ دار سره نشته تينک ولاړيم په دکر کې
 ستارضا لپاره ربه تويوم وينې سنگر کې -

د تاريخ په مخ به بڼکل کړم افسانې دغيرتونو
 ولسونه به ازار کړم د بڼکي لاک له خځيرونو
 شرق او غرب کې به وي سيوري دتوحيد د بېرغونو
 په آموکي به لاهو کړم ککړۍ دسرو پوځونو -
 روسي شوبلې د بومس دسرو وينوسمندر کې

ستارضا لپاره ربه تويوم وينې سنگر کې
 دهرمري په خير وردانگم دکفارو پر صفونو
 انتقام دوينو اخلم دمظلومو ولسونو
 په يولاس کې مې ټوپک دې په بل لاس کې محمد قرآن
 بڼيا دونه لېزومه دواړو ساد تروونو
 توره دال زما گانه ده کرارنه کښينم دفتري
 ستارضا لپاره ربه تويوم وينې سنگر کې -

دجمنه زما پشان قربان به سر په لاره دخپل دين کې
 نه به قبر کې خوشحال روح دستر جمال الدين کې
 دخوشحال دتوري شرنگ يم سپيلني له نام او تنگ يم
 مکنا تن غوندي په خاورې ککړۍ دهر لعين کې
 آزادي مې اېشکل شوې اې نصرت په تېتر کې
 ستارضا لپاره ربه تويوم وينې سنگر کې

وژړل

شمعې ټوله مشپه کې د هجران راسه وژړل
 خدايېرو کافو، بوټو او بيا بان راسه وژړل
 نعم و او غمونه، اندېښنې د اوښکودارې وې
 سترگو خولاڅه خبرې گريوان راسه وژړل
 اه د مظلوميت دې د فلک گريوان ورځيرې کړ
 ستور وټاس اسماعيل راسه وژړل
 سره لمبې خورې دې دوزخونه ترې پناه غواړي
 او د ظلم بل دى انس و جان راسه وژړل
 سترگې د شفق زهاده سره په وينوسه شولې
 د بڼې، غرونه ژارې کې کښل راسه وژړل
 لاسه گلشن ته له اغزو لمې ډکه شوه
 سوي گل، بلبل او گلستا راسه وژړل
 خاورې چې وطن شوبه بېرته لوټې لوټې شو
 سرې سکروټې او ري ټول جهان راسه وژړل
 دې ظلم ته خدايېرو چې تاريخ گوته په غاښ شولو
 سترگو قلم او ديوان راسه وژړل
 ماچې اى نصرته کلى کور او وطن پرېښوده
 چغې شوې سلگى شوې زور او خون راسه وژړل

پاخون

د توحيد په منارو کې د تکبير خورې ناره ده -
 سباوون د انقلاب دى آزادي د ژوند نغمه ده
 د وحشت سکون مات شوى د تکبير خور و نارو کې
 دريو تورو شربت کار دى غرونه د وې لانگانو کې
 دکمون په سرو فو خونوسه او رونه لنگيدلي
 د بنکيلاک سره ځنځيرونه موشو خپوته په بچو کې

زياتې دور د اسلام دى ختميدونکې توره شپه ده
 د توحيد په منارو کې د تکبير خورې ناره ده
 د طاغوت توري لښکري په آموکې لاهو کېږي
 د ايمان په مقابل کې توپ او تانک کله پيښ کېږي
 سنگرونه پرې شاهد دي آسمانونه پرې شاهد دي
 باطل تل د حق په مخ کې هر سنگر کې نسکورېږي

سور بيرغ په اور سوځيږي په سبا د حق جنده ده
 د توحيد په منارو کې د تکبير خورې ناره ده

دهيواد هره دره يې درومي عسکرو گور شو -

چي يې مونږ په اور سيزلو په سرو نوي بل او شو
 د مؤمن ملت قيام دى پرگني راياڅيدلي -

د سړگار د پېه سر بازارو جوړ ماتم او د غم شور شو
 سره ماتي کې جوړ شوى اى نصرت لرلزه ده

لوہی کوم

دھجر شبہ دہ تورت مو نو سہ لوہی کوم
 لہ ترمواو بنکوفریا دونوسہ لوہی کوم
 وختہ زماپہ سر دی راوستل دغم وختونہ
 حکہ دروونو، کرا و ونوسہ لوہی کوم
 دمیخی کور کی می رقیب داور لہمی بلہ کپی
 ہرہ خوا اور دی سرور اور ونوسہ لوہی کوم
 دیدن ہیلی می تالاشوی امیدونہ خاوری
 بہ غرونوسہ سریم ہجران ونوسہ لوہی کوم
 سپریہ ماتہ دگلو نو کیسی خلہ کوہ ؟
 نہ بہ بہار کی خزان ونوسہ لوہی کوم
 پتنگہ راشہ سو خیدل دیار بہ لبو کی نہ کوہ
 بہ اور سو خیرم لہ تانکونوسہ لوہی کوم
 نصرتہ نہ ہی سرہ لہبہ شوسہ ترپایہ وسو
 لہ بی علاجہ پزہرو ونوسہ لوہی کوم

دیتیم اوښکی

بل پر مونږه اوږدی خوچهان خبرې نه کوي
 ولې د انسان په مرګ انسان خبرې نه کوي
 جوړې قتل عام دی سمه او غرګې سره او سهو نه دي
 وینې خټې پيالو کې خولپوان خبرې نه کوي
 ډیر ګلونه خاورې شول لاندوږه خاورې کړي هم
 غوڅ دي په اغزو خو بلب لاند خبرې نه کوي
 بل ګرد ګمون بچو د شمعې په زړه اوږد غم
 سوځي په لمبو خو پټنګان خبرې نه کوي
 جوړه ګر بلاده د سرو وینو بارانونه دي
 ناست دي منډارې ته جهانیان خبرې نه کوي
 بیا د وخت فرعون انسان وژني څخه خوند اخلي
 ولې د مظلوم څیرې ګړندیان څیرې نه کوي
 وینې د هر څه، د امنیت شورا، خونه وینې
 ناسته پسته خوله ده د توپان خبرې نه کوي
 هره خوا سپرلی دی خورمونږه خوږه غم جوړ دی
 شاهي بلب لاند د گلستان خبرې نه کوي
 ډیرې شوې بورې ډیرې ګونډې ډیرې وراشو
 اوښکې تر یوې تل یقیمان خبرې نه کوي

گورم دخالد بېچي په اورچې ايسارېږي نه
 سوځي په لمبوخو دخپل خان خبرې نه کوي
 مخي د اسماعيل په لار قربان به مال او تن کاندې
 هيڅ دمړک دويرې مسلمان خبرې نه کوي
 لوستي زانگوکې د غيرت اډت درسوندي
 تيردي له سرو نو افغانان خبرې نه کوي
 ناستي پلېنورکې اود جنک سنگر ته ورځي!
 تاسره نصرت چې ياران خبرې نه کوي.

تینگ ایمان

منصور گوری به عشق کی چی ددار په لمن پریووت
 خلیل د حق به لاس کی دانکار په لمن پریووت
 جنگیرم نه ویریرم سهری لاس کی دی نیولی
 خونبیرم چی دردیرم که می خار په لمن پریووت
 هوس می شهادت دی خکه مرگ نه بی پروایم
 مرگیه راشه سهری ستاد لار په لمن پریووت
 داخو وخی ژوندون به ابدی ژوند نه قربان کرم
 خونبیرمه که روح می د دیدار په لمن پریووت
 که سهری هم له تنه جدا کیږي پروانسته - -
 اوچت به هغه سروی چی دیار په لمن پریووت
 اسلام نه به وابنه وړمه الله الله به وایم
 نصرته که می تن هم د خونبار په لمن پریووت

☆

☆

د شور کودتا

چه په وينويي سره کړي بنکلي ناوې دايشياده
 دادسره خزان سيلی ده داد شور کودتا ده
 آريانا نه جوړه تنور دی سرې لمبې دي او وپرونه
 خپلو غوښو کې سوخېږي د مظلوم انسان هډونه
 سره ونه وړت شول په لمبو کې سينې خړې چې چړې دي
 پر هرونو کې شتېږي سم په وينو اندامونه
 لوی واړه شول خاورو لاندې د افغان خونه تبادله
 دادسره خزان سيلی ده داد شور کودتا ده -

د ژوندون سينه لرزيږي د نيپال بمله هيښته
 ولسونه در په در شول پرگنې شول بې پته
 هندوکش په چيغو غراړي د سپين غر لمفې سرې دي
 دشمشاد لښې شوي مړاوي د پامير شمله راښکته
 ځمکه سره ده غرونه سره دي هم په وينو سره بېضاده
 دادسره خزان سيلی ده داد شور کودتا ده -

د يوه مېړه د ياران نشته محفلونو کې لمبې دي
 بلبل دې سترگې ناست دي ډوډې خاورو کې غوښې دي
 زانې سوځي په هوا کې زرې مشکوې سپرې دي
 دشپونکي خوږه شپيلی کې نن د مرک او ويرانۍ دي

سپوږمې مخ ورځ کې پټ کړې کټې نه شي ناروانه
 داد سره خزان سيلۍ ده داد شور کود تا ده
 نن د پيغلو وړ بلونه په سرو وينو لېسې د لې
 د خوانانو شمېلې گوري په لحد کې غوړيدلې
 د بگرام ترکې ژړي پرې د مينو پر قبر وینو
 د حنا حاجت يې شته پرې سرې وينې بهيدلي
 د سرو وينو فواري دي زهرجنه شان فضله
 داد سره خزان سيلۍ ده داد شور کود تا ده
 هرې خواته ليدل کيږي په ترکې کواند امرونه
 د چا سترگې سړندې شوي د جامات بڼې اولاسونه
 خوک په سرو وينو لېسې پرې غوړيدلي پرې سور شال
 خوک په خاورو کې تر پيرې قلم شوي يې سروونه
 داد سره وقصا بخانه ده داد ظلم انتباه ده
 داد سره خزان سيلۍ ده داد شور کود تا ده
 نن هغه هلوېه کې اوږدې دنارنج چې به ميلې وې
 گل غونډې د اور غونډې ده چې يې ښکېلې مندرې وې
 ماهي پرې وينې خاخي د پښان اوبه هم سړې دي
 گل سړخ په وينو سور شوچه د نجو توکي د پړاوې
 بس ماتم دي هرې خواته فريادونه اوژړا ده -
 داد سره خزان سيلۍ ده داد شور کود تا ده
 خوک به وټومبي کلونه تور وراغود اوږد بل کې

دمنرکس غونچې به کيږدي کوم يوځوان د پکړي ول کې
 تاسې به تار دي گريوانونه زړونه چاودي ده درشل کې
 خوک به وځاندي يوبل ته ديارانوبه محفل کې
 چې بهار پرې نازيدلون هغه خړه تالاد ه
 دادسره خزان سيلی ده دادشور کودتاده
 نن هغه سترگې سهندې دي چې کاته وکړي غزاري ته
 نن هغه احساس ویده دی چې خندل به يې بهار ته
 نن هغه ژبې گونکې دي چې تبریک ورکړي ماليار ته
 نن هغه گوټی دي ماتي چې غزل وليکي يار ته
 مينه مړه ده ، حسن خاورې ، دژوندون کې به شاده
 دادسره خزان سيلی ده دادشور کودتاده
 لوفانونه دشمال دي له قطبي دبستوراپورته
 شمع مړه ده سرنافشته توره شپه ده هيلولورته
 هره خواشور او سلکې دي هره خواویران زکړي دي
 گورېه گورېه نړيوالو دروسانو ظلم زور دته
 د ماتم ويغې خبرې دي انکولاده او غوغا ده
 دادسره خزان سيلی ده دادشور کودتاده
 دژوندون بېرې غرق کېږي دمرکي پړاوون بېارده
 دافغان خړه تالاشوه سوځيدلې به انگارده
 جنازې دافغان ويغې دروسانوله ستمه
 مرگ تړل کا هم سيزل کا دا خاصه داستعارده

افغانان سوځي لمبوک جوړه شوي کربلا ده
 داد سم خزان سيلی ده داد شور کودتاده
 داسرومي بشر دوستان ابن انسان سيزي لمبوکي
 داد امن مدعيان ابن افغانان سيزي لمبوکي
 داد سولې پلويان ابن ټول جهان سيزي لمبوکي
 لوی راه سيزي لمبوکي زور او خزان سيزي لمبوکي
 تور مرام يې څرگند شوي سم څير يې هم رسوده
 داد سم خزان سيلی ده داد شور کودتاده
 خونړي مونږ موږمن ملت به استعمار سم جنګيږي
 پنجې مږبه موبه مينه دغه لارې قربانيږي
 سنگرونه به رنگين کړي د سروينوبه گلونو
 قرباني ته راوتلي له مرګي نه نه دارياږي
 سم بلاگوري چې قبتي دمرګي نه وارخطاده
 داد سم خزان سيلی ده داد شور کودتاده
 سوز بيا مار به غږ غږوي دمرګي به بوله سپوي
 مترغور ځنگ د پږگنودي په غليم بل شو اوږدی
 تر مسکوه به خلاص نه شي افغانان ټول پاڅيدلي
 دکارگر لاس کې خټک دی دبزگر په لاس کې لوړ دی
 کمونيزم حوه کيږي دوزخو تور و خړبا ده
 داد سم خزان سيلی ده داد شور کودتاده
 پيوستون د مؤمنانو به صف مات کړي د دهر يانر

امتقام اخلي دوينودا د وخت له فرعونيانو
 غوڅوي پونډې غوړونه د تاريخ له قصا بانو
 ماتوي دا توپیر داسې د دې عصر د لیوانو
 د اسلام د یوې بلیږي توره شپه زیاتې صبا ده
 د د سره خزان سیلې ده د د شور کړود تاده
 د سرو وینوپه بدل کې به آند د افغانستان شي
 د جهاد گرم سنگر کې به نابود سوسي پوځیان شي
 سور شیطان به ای نصرت د تاریخ کړند و ته لویږي
 د توحید جنده به پورته ونړي په هسک آسمان شي
 نن د حق او باطل جنگ دې کامیابی د حق برخو ده
 د د سره خزان سیلې ده د د شور کړود تاده

ناصر باغ

۱۹۱۵/۴/۱۷

سړې لمبې

په تا وطنه نن د سرو وینو باران جوړېدی
 کلو، بنسار وکې دېځو وخت د غلو تالان جوړېدی
 ستاسو د سړې په اوږه ستي شوي سړې لمبې دي پکې
 په سم او غراوړي بمونه زلزلې دي پکې
 گلونه خاورو کې پراته دي چمنونه شاړ شول -
 نن د سپر لې په خای خزان دی توږه شي دي پکې
 په هره خوا کې دی ماتم آه و سوران جوړېدی
 کلو، بنسار وکې دې د وخت د غلو تالان جوړېدی
 په ظلم ویني توپوي تل ستا په پاکه لمن
 کفر و الحاد اینی قدم ستا په بد پاکه لمن -
 د اوږه لمبې دي خپرې شوي جهنم جوړېدی
 بومي وحشت کړي یرغل ستا په خپلو که لمن
 جوړېله تانه قتل گاه ده سور توپان جوړېدی
 په تا وطنه نن د سرو وینو باران جوړېدی
 ماشومان وغرنې په خانگو کې قصا بان راغلي
 فصلونه سيزي په بمونو بې باران راغلي
 د کونډو و سر رویتمانو فریادونه جوړېدی
 انسانان وژني قتل عام ته سره لیوان راغلي

ماتم او ویردی نن دسور کفر خزان جور دی
 کلو، بنار وکی دی دوخت دغلوتا لان جور دی
 ستا پر بچیا نود سکرو تو بارانونه کیر یی
 پر بنحو، نرو دراکیتو گوزا سرونه کیر یی
 دوخت چنگیز تورہ ایستلی ده مرگونہ کیر یی
 ستا پہ سینہ کی جور محش دی سخت ظلمونہ کیری
 وائی نصرت دکوپلا سپیرہ میدان جور دی
 کلو، بنار وکی دی دوخت دغلوتا لان جور دی

۱۸ / ۶ / ۱۳۶۳

۱۱. بمبارونکی

کفر سره جنگ غواړو

موږ د خپل هیواد نه خاړه بدل نکه تنګ غواړو
 جنگ غواړو له کفر سره جنگ غواړو
 موږ به سر و وینو خپل وطن ځانته کتلی شو
 موږ به خپله خاوره په خپل مټ آزادولی شو غواړو
 موږ نه امریکا غواړو نه روس او نه فنګ
 جنگ غواړو له کفر سره جنگ غواړو
 موږ خپل سر نوشت تا کو د جنگ په سنگرونو کې
 نه منو د بښمن سره خبرې په میز وینو کې
 موږ له پردو شاته له خبرو وڅخه جنگ غواړو
 جنگ غواړو له کفر سره جنگ غواړو
 موږ به د ایمان په سر او راغلیم سره جگړه کوو
 موږ به په میدان کې دراتلونکي فیصله کوو
 موږ به خپله خاوره خپلو وینو باندې پټېک غواړو
 جنگ غواړو له کفر سره جنگ غواړو
 موږ د بل په خوښه د خپل ځان فیصلې نه منو
 موږ سیاسي حل په نوم سازش اړو کې نه منو
 نه له جانه تو او نه ټانګونه نه تنګ غواړو
 جنگ غواړو له کفر سره جنگ غواړو

قانون زمونڊ اسلام دی

روان یو لاس تر لاسه یو هدف یو مومرام دی
 قانون زمونڊ اسلام دی
 مؤمن د مؤمن وروزی داد پاک الله کلام دی
 قانون زمونڊ اسلام دی
 دیوبل نه خاریږو هیڅکله نه بیلین و
 وحدت باندې خوشین و
 ولاړیو په یو صف کې یو سنگر یو موزعام دی
 قانون زمونڊ اسلام دی
 مونږ متول یوسره وروته - دیوتن اندامونه
 شریک مودی در دونه
 نفاق په مونږ کې نشته لوی و ګړی قیام دی
 قانون زمونڊ اسلام دی
 په حقه لار روان یو - لښکر د پاک سږهان یو
 اسلام حق قربان یو
 جهاد مو ګټک لاره اسلامي زمونږ شعار دی
 قانون زمونڊ اسلام دی
 تباہ به د بنسټان کړو - نابود به سره رسول کړو
 هلاک به د اهریان کړو

الله باندې داده یو هر غلیم مو تل ناکام دی
 قانون زموږن اسلام دی
 قربان به شوله دینه - کړوځان به ترینه وینه
 جنگیز و به په مینا
 نصرت ته نن دلویو او وړو دغه پیغام دی
 قانون زموږن اسلام دی

څلورمیزه

تاچې هرڅه کړل دښمنه زما شوک
 هم کوي راسره هر وخت بد سلوک

نور نونزه درته کړاړ کښینا ستنه نش
 کړه خوله به درته سمه کړم په سوا

سکروقی

ویاړم ویاړم چې د خدای په لار کې سرخوړم
 پر وانشته وکله غشي په خيگر خوړم
 بت خاني د نورو ديانو پر ننگومه
 په ميرانه هر طوفان سره تکر خوړم
 د حمزه غوندي ور دانگمه ميدان ته
 که هر خوړم پر هرونه په تپتر خوړم
 له غليم به پر شانته شمشير ميدان کې
 که غوږي هم د مرګي په سمندر خوړم
 دا حد احد ناري به مدام وایم
 که پر زړه هم گوزار وند د خنجر خوړم
 فرعونيان که امتحان د ميني غواړي
 سري سکروقي به په مينه د دلبر خوړم
 د برستي مرګي نه غواړم له خدايه
 زه نصرت به د مرګ غشي په سنگر خوړم

سباوون

اوسم د دنگو دنگو غروپه غيږکې
 دگران هيواد د سردروپه غيږکې
 د قصر او راو بستر نه پيژنم
 يمه خوشحال د سنگروپه غيږکې
 توره ترملا په دين غزا کومه
 کفن په سردسرو مطلبو په غيږکې
 پر غيلمانو زلزلې راو لـــــــم
 د پولادي تانک او جهازو په غيږکې
 د تکبير غږ مې ملحدان لمر زوي
 هم د مسکواو د وار شوبه غيږکې
 د سباوون د يوې به بلي کر مه .
 د سر و حشت د تور و شپو په غيږکې
 نصرت ته رابه شي سپر لمر د ژوند
 د ازادۍ خون و وړ مو په غيږکې

۴۱/۸/۱۹۸۵

يونيورسټي - تاون

بل مشال

مال و سر مې له اسلامه قرباني دی
 خوږ ژوندون د شهادت جاوداني دی
 د برستي مرک خوړانوته پيغور دی
 د عزت مرک جهاد کې ميداني دي
 چې پټنگ غونډې له دين نه لوگي نشي
 عاشق نه دی نفساني دی نفساني دی
 د حمزه په خير پر زړه زخونه غواړي
 د جنت منزل خو خدايېرو ايماني دی
 نیکمرغي د آخرت را کړې خاوند ده
 د دنيا ژوندون خو ورځې دی فاني دی
 که هم دين او هم دنيا غواړي نصرت
 بل مشال د دغې لارې قرباني دی

اوبنکی

سترگی ۾ هر دم له اوبنکوڊکي دي
 خداييزو دستم له اوبنکوڊکي دي
 خنځه راته وايي سترگی پاڳي ڪره
 توري شپي دغم له اوبنکوڊکي دي
 اوس به ٿوله خنځه راپه غه ڪري
 وريجي دما تم له اوبنکوڊکي دي
 سوڄي بلبلا ن گلونه خاوري شول
 خانگي دشبنم له اوبنکوڊکي دي
 جوهر ڪر بلا ده سره اورو نه دي
 سترگی د عالم له اوبنکوڊکي دي
 سري ويني بهيري قتل عالم جو ردي
 خاوري بي دنم له اوبنکوڊکي دي
 خنځه نه نصرت دغم کيسي ليڪم
 توکي د قلم له اوبنکوڊکي دي

د سنگر خبرې

راحه د سحر باده د سنگر خبرې وکړه
 په غوږن کې راته غلې د دلې خبر وکړه
 په حېکه يې بېخېل چې د سرو وينو غوړېدلی
 دهغه خوږ وطن د بحر وېر خبرې وکړه
 په گلوڅه تيرېږي د بلبلو به څه حال وي
 سپرلی دی، که خزان، د سمه محشر خبرې وکړه
 فضا، کې سړې لمبې دي که د زانو کتارونه؟
 خبرې پر دگورگور او لښتر خبرې وکړه
 نارنج او ارغوان کلونه شته که سړېدلی؟
 منگي دي که بمونه دگور در خبرې وکړه
 شبنم په وطن اوري که سکرو تېر اوريږي
 تيرېږي به پرې څه دسم و غږې وکړه
 په مينه به يا سران محفل کې بوبل ته خندا کړي
 که جوړ به وي قيامت دشور او شر خبرې
 د پيغلو سپين لاسونه په نکرين و باندې سمه دي
 که سمه دي به سرو وينو اختږ خبرې وکړه
 سپوږمې او مستوري شته او که گردونکې ډوب شوي
 خندا ده که ژر د لار او بر خبرې وکړه

د زرکو تراني دي که غره هاردی د تاسنگو نسو
 د سرو وحشي پوځونو د شرر خبرې وکړه
 شپونکي خپله شپيلۍ کې د پامير سندرې وايي
 ماتم دی که موسکا د سپين سحر خبر وکړه
 هلمند، هرات، پکتيا او ننگرهار کې څه تيرېږي
 کابل، پروان، غزني او د لوگر خبرې وکړه
 سپين غرنه تر تور غره هند وکش نه تر خيبره
 فيروز د سليمان او هريو غر خبرې وکړه
 تالاده که ودانه نن د «بیت نیکه» جوته کړه
 د احمد، او د محمود، د زړه د سر خبرې وکړه
 نصرته، افغاني جمال، په قبر کې ژر پريږي
 «خوشحال» ته د روسانو د لښکر خبرې وکړه

۱۹۸۵ / ۱۱ / ۲۹

ناصر باغ

زه هغه افغان يم

هغه اتل يم تاريخونه مي کيسې کوي
 اي ساده دښمنه ولسونه مي کيسې کوي
 د هر غاصب او هر جابر دسترگو خاړه
 لوله کارنا مي مي دښتي، غرونه مي کيسې کوي
 د وطن خاوره په سروينو خړوب کړې ده
 وگوره لاله، غاښول گلونه مي کيسې کوي
 د خدائي په لار کي مال او سقر باندې شم
 هره اديره کي بيرغونه مي کيسې کوي
 د روسيې زړه ته په ميړانه ورختلی يم
 دروغ نه دي خرقه او يا د گارونه مي کيسې کوي
 ادمنکنا تن په غير له تيغه پيرتير کړي دي
 نن دا نگرينزان او لادونه مي کيسې کوي
 برخلی محمودي هره پيغله مي ملوله ده
 وگوره د بخودومره لاسونه مي کيسې کوي
 ات مي مرهتيان کرل هند دي لي مي فتح کړي دي
 حکه پاني پت او نورو جنگونه مي کيسې کوي
 به تر اصفهانه پورې تللي په ظفر يه
 حکه د تاريخ رنگين بابونه مي کيسې کوي

اوس می هم دوخت یولوی شیطان په گوند وکړی دی
 دښتوکی وېجاړ روسی ناڅگونه می کیسی کوي
 توري او میرانی می روسان وار خطا کړي دي
 نن که پرودا ویراخبار ونه می کیسی کوي
 هره سار دغ کی می پراته دغ لیم مری دي
 جوړ پری دکا غاڼوات ونه می کیسی کوي
 بلې می پرمیک او پر گنښپ ورته لمبې کړلې
 سوي په سور لور پراته جهازونه می کیسی کوي
 لاس د بحر هندي بحر خون باندی بدله شوه
 سره د روس په وینو یا بانو دی کیسی کوي
 نه هغه افغان یم چی مؤمن یم مسلمان یمه
 خکه د نصرت خوا به شعرونه می کیسی کوي

د حق سنگر

مونږ مؤمنان یو د ژوندون مشال قرآن دی زمونږ
 ستر محمد موستر پيشوا په خدای ایمان دی زمونږ
 د حق سنگر مونږه نیولی د باطل سر پر خنډ
 د خدای په لاس کی شهادت د ژوند آرمان دی زمونږ

لمره!

ديار پښو کې په بچدو پريوځه لمن
 له امونه تر سپين غره تر خيبره
 د بنار و نو په مور و شينده لالونه
 تاورا تاوشه د بخدي له لراوبره
 د پامير د سر شپونکي پر تنه بنگل کړه
 را اوچت شه دنړۍ د بام له سره
 د وطن ناوې سور شال په مخ خپور کړي
 خان قربان شه د غازي افغان له دره
 د لرغوني تمدن زانگړو لوستيږي-
 ویر، ناورين شه د غليم روس په ککه
 د نصرت هيواد له سرو سکر و توډک دی
 سپيلني شه د جهاد له سره سنگره

واوېنټل

په زړه ې د غمونو انبارونه واوېنټل
 بارونه واوېنټل د غم بارونه واوېنټل
 چې راغله پخوانې ته د بشرد وینو تېري
 ساتي له قهره سور شوتري جامو واوېنټل
 وطن ې سره لمبه شوه بېمونږه سکر وږو
 په بل ځ لوتې لوتې ې کورونه واوېنټل
 لس زيرې آسمانونه د نېپالم له هېته -
 شکوېر ځ د ځمکې اوچت غرونه واوېنټل
 شېنم چه ې په مينه ښکلي شونډه ښکلولي
 په گلود چمن خاورې گردونه واوېنټل -
 د ظلم مسند رله ډير وحشته باغي شوي
 نړۍ ته ې هر لوري يرغلونه واوېنټل
 د ژوند لاره نيولې غلچکود لوت په تمه
 په شاپو ميرو ځکه کاروانونه واوېنټل
 بېرې توپاني شوې ده نصرته خداي ځ ځير کړي
 په مور کولم خدايېر وچې موجونه واوېنټل

نا کام شروند

که شروندون نو شروندون دی د اسلام شروند
 مرگی زر خله بهتر دی تر غلام ژوند -
 د زمري غوندي هت خاکي پيدا کړه
 غوره نه کړې دکيدې غوندي ناکام ژوند
 که د زرو په تخت کښيني واک د بل وي
 ورکوه يې ورکوه يې لاس به نام ژوند
 بندگي د بندگانو پکار نه ده -
 تيره د الله لاره کې تمام ژوند -
 اې نصرته سر د خدای لار کې قربان کړه
 که پکار دي وي جنت کې خوږ آرام ژوند -

سوگند

خو ژوندی يم خوی ساه وي لاپه تن کې
 سربه کينېرم غليم ته په کفن کې
 بيا پر قبر راته بلې سرې لمبې کړې
 که مې نه وو پر هرونه به بدن کې

الله اکبر

زما د قام واره زاره واره به وير پراته دي
 به هند و سنده و پلي نورا به کشمير پراته دي
 زما پر ملک لمبي بليږي د ککړون سوغات دي
 څوک د تانک لاندې څوک د داره لوی زخیر پراته دي
 څوک شهیدان څوک یتیمان څوک ژوندی بخیر پراته دي
 دیر د خړی پله به زندان کې لا شپږ پراته دي
 د جالاسونه د جابنې، سترگې لاسونه نشته
 په خپلو وینو کې شتیرې دیر زهیر پراته دي
 له شاه شجاع نه یې تاریخ هم په بد نوم یادوي
 سره زخیر و نه چې په غاړه د ختیر پراته دي
 دین او وطن یې په روس خرڅ کړل په ناموس ځکوي
 د خلق، پرچم ټولي په غیږ کې د تکفیر پراته دي

نصرت الله اکبر وایه ورځه ورپسې
 بنکلي کابل کې دلنښتې شریږ پراته دي

۱. ببرک کارگل

غلامی

دهغه ژوندون به څه مزه اوخوند شي
 چې انسان پکې د بل پخو کې بند شي
 توبه کار له تخت و تاج د غلامی یم
 که مقام می هم سکندر غوندې بلند شي
 چې اختیاریې د ژوندون وي د بل لاس کی
 داسې خلک به تاسیخ کی څه څرکند شي
 بنده کی خودیوه الله چ پکار د ۵ -
 چې بنده د بند گانو شي نو گند شي
 هر پیوند له چل پیوند سره بنایي
 نوم یې ورک شي چې په نورو کې پیوند شي
 د پردو په لار به نه درومي هڅه کله -
 ای نصرت ته که څوک پوه ستا په دې بند شي

۲۵ / ۳ / ۱۹۸۵

ناصر باغ

اسلامي تحريک

په سړو وينو به آزاد افغانستان کړم
 کمونيزم به نابود په ټول جهان کړم
 په تش لاس د لوی طاقت سره جنگ کړم
 د تاريخ کنده کې به سورشيطان کړم
 د هريت، کفر و الحاد تغريه ټول کړم
 په نړۍ کې به حاکم درې قرآن کړم
 اسلامي تحريک به خپور کړم ټول جهان کې
 نيت نابود به د مارکسيزم پيرون کړم
 هاله خدايه سره کړي داسو گند دی
 چې به سر د ده ج په لاره کې قربان کړم
 که غليم رانه ژوندی لاړ له ميدانه -
 بيا به نوم له ځانه لرې د افغان کړم
 نه نصرت د اسلامي ديوي پتنک ليم
 خير که سوځم د اتياري به چراغان کړم

۱۳/۵/۱۹۸۵

نوسنار

ستريشواته

ستابه ساتک دغه تياره نړۍ روښانه شوله
 دظلم زور او بربريت د نياگي ورانه شوله
 انساني نسل وروان دکړنکو نوبه لور -
 دشرک او کفر په تيارو کې د اورونو په لور -
 دبدبختۍ او هلاکت د لوفانو نوبه لور
 شوله
 دژوند بيري خلاصه دوخت له هر خزانه
 دظلم زور او بربريت د نياگي ورانه شوله
 په مخ دحکې انسانانو فسادونه کول -
 قتل و قتال و، ناروا خلکو مړگونه کول -
 توپير، تبعيض و يو تر بله يې جنگونه کول
 چې ته پيدا شوې هره ميخته مواسمه شوله
 دظلم زور او بربريت د نياگي ورانه شوله
 تابشريت ته هلاکت څخه خلاصون راوستو
 دتور او سپين ترخ دې مينه پيوستون راوستو
 دغير الله له غلامۍ نه دې بيلتون راوستو
 دزمانې بيري په امن له توپانه شوله
 دظلم زور او بربريت د نياگي ورانه شوله
 تا انسانانوته دژوند خوا به رازونه راوړل

د سعادت او د نجات دې پیغامونه راوړل
 تاد یو جید او حقیقت بل مشالونه راوړل -

ستا برکت و د انسان خونه و دانه شوله

د ظلم زور او بربریت د نیاګۍ وړانده شوله

ورکړې شرتې ته تاد سربېره د پېژندنې سبق

میڼی ، خلوص او یو تریل د څاریدنې سبق

د حق په لار کې د ایثار او سرښندنې سبق

په سمه لار موقوفه د ژوند روانه شوله

د ظلم زور او بربریت د نیاګۍ وړانده شوله

۱۳ / ۱۲ / ۱۹۸۴

ناصر باغ

د توحید خاله

ای د اخوت خاورې تانه زه قربان شم

ای د تنگ خاورې تانه زه قربان شم

ته د منگيالو کور ته د سربازانو کور

تا کې شنه زمري اوسي يې د ماتورانو کور

ته يې د توحید خاله يې د مؤمنانو کور

ته د خدای پرستو کور ته يې د زمريانو کور

ډکې له عظمت خاورې تانه زه قربان شم

ای د تنگ غیرت خاورې تانه زه قربان شم

خاښه ستا په مينه کې مونږ به مال او سونه کړو

تا به تل خړوب ساتو خاښه درنه وينه کړو

مونږ به قرباني ورکړو تا به پرې رنگينه کړو

تانه سپېلني به شو خوښه به ستا مينه کړو

ستا توبه ستا پټ خاورې تانه زه قربان شم

ای د تنگ غیرت خاورې تانه زه قربان شم

مونږ به نيوې ده ستاد ازادي لاره

ستا د پټ عزت لاره ستاد نیکمرغي لاره

پرې به نږدو چې کله داد قرباني لاره

ستا د ترقی لاره ستاد سرلوړې لاره

کړاني د نصت خاورې تانه هم قربان شم
ای د ننگ غیرت خاورې تانه هم قربان شم

خلو سیزه

مسلمان یم نه ویریرمه له اوره
له تانگونو، طیارو اوله هر زوره
سراو مال به د خدای لار کې صد کړم
تل به وایمه د حق نارې په زوره

افغان سوځي

د روسي وحشت په اور کې جهان سوځي
ځمکه سوځي، غرونه سوځي، اسمان سوځي
هر چمن باندې سکر وټې راوړي
ماليار سوځي، بېلبل سوځي، گلان سوځي
سردرونه شني لوڅرې پورته کيږي
هره خوا د اور لېلې دي، افغان سوځي
د نړۍ پالم به بمونو وطن وران شو

هرات سوحي کونړ سوحي، باميان سوحي
له اسمانه تر چترال او بريكوټه -

د شيكل خواکې سر نېکن نورستان سوحي
له بريكوټ او دره نور آن تر کشمونده

اليشنگ تر اليشکاره کلمان سوحي
د پنجشير سر درې ټولې لولپه شوې

د کمون په اور لوگر اولغان سوحي
سر وليو لنو جوړه کړې کربلا ده

واړه سوحي، زاړه سوحي، خوانان سوحي
د ماتم وړيځي خپرې دي په آسمان کي

د وحشت په سر وليو انسانان سوحي
منگرهار او کندهار کي سړک لېږي

بلخ، تخار، فراه کندوز او بغلان سوحي
په کابل د سرو او روڼو باران جوړ دي

شيوه کي، بالا حصار او پغمان سوحي
گل غونډې د اور غونډې شوه ورته کوري

گل دره، شکر دره ټول يوشان سوحي
د هډې تپه د زور تاريخ موزيم و

اوس په اوس باندې تاسيځ دانسان سوحي
استالف باندې او رونه گيدلي

هم زابل، کلان، وردک او ميدان سوحي

نیمروز گوری سر لبه شو بہ ہمونو
 بادغیس سوچی تالقان اوپرو سوچی
 پکتیکا داو رلمبو باندے ستی شوه
 درہ صوف اوہم نریا سمنگان سوچی
 دہلند خیمکہ تپی غوندے سر شوی
 دشتی، غرونہ پی داو رہ باران سوچی۔
 دینارونو مورستی شوه بہ ہمونو
 بہ ہموام البلاد دجہان سوچی
 دغزنی پر سینہ بلی سرے بلی دی
 نن نرا نکو دغزنوی ہمہ ارمان سوچی
 دپکتیا خنگلونه اور باندے ایرے شول
 خاچی سوچی، منگل سوچی، خدائن سوچی
 دناسنج گلونه خاورو کی پراتہ دیے
 ہم بہ سرو لمبو رنگین ارغوان سوچی
 ماہی پر کی د سرو وینو فوار پی دیے
 بہ نغلو او درونہ کی کبان سوچی
 دیواد شتمنی تولہ چور اولوت شوه
 نن بہ اور لعل و گوہر بدخشان سوچی
 ای نصرتہ ہر خوا او سردی او ویرونہ
 سرو لمبو باند پی زاہ او جوانان سوچی

د شاهين ځاله

د شاهين په ځاله ناست نن تپوسان دي
 ((که په ځانکو د چند پروشماران دي))
 تور کارغه نن په کلشن حکمراني کا -
 په سلکو ځکه هر لوري بلبلا ن دي
 ای سپر ليه لږ د ميف نظر وکړه -
 تور وځا وړو کې پراته رنگين گلون دي
 سرې لمبې دي شني لوڅې پورته کيږي
 هر ځوانه په اور سوي پتنگان دي
 ستوري ځکه تر سحر ویده نه شول
 سرم اوړونه بل پر خونه د افغان دي
 سپوږمې سترگې کړي د ورځ په رڼو توري
 سيلابونه د سرو وينو راوان دي
 د شهيد د بره وړنځي ښي ده
 هسې سرچې شفقونه د آسمان دي
 د الاله گلونه نه دي چې ښکار يږي
 په اور سوي اندامونه د انسان دي
 د نصرت تر قلم ويښي ځکه څانجې
 په زبگي يې جوړ د اغونه د هجران دي
 ۲۰/۱۱/۱۹۸۵ - کوز ته کال

غمونه

نه يسه يواځې دجهان غمونه دي
 يوې دخپل خان بل دجانان غمونه دي
 غم ته پيدا شوی يم په غم کې راگير شو-
 حکه رانه ډير فراوان غمونه دي
 سترگې مې وختونوله گردونو ايرود کې کړې
 غم له پاسه غم دی په هر آن غمونه دي
 خدايه ته مې مل شي توپانونو کې گير شوي يم
 يود رقيب غم بل دهجران غمونه دي
 لاس دمنزل مې له تير واغزونه ډکه ده
 مخکې مې پرته کاروان کاروان غمونه دي
 غم پسې بل غم وي يو غم مې بل غم راځي
 غم دی، غم دی، غم دی بې پایا غمونو دي
 څنگه به مې خلاصه شي بېرې له گردابونو نه
 يود سمندر بل دطوپان غمونه دي
 ختم به نصرت ته په مرگي دغه غمونه شي
 دې پسې دحشر دميدان غمونه دي

چمن وسو

به سر و لمبو جي سراج اوتن وسو
 نه ما دگل پشان وطن وسو
 دسره بنکي لاک داستبداد لمبو کي
 بلبل، بورا وسو، گلشن وسو
 دشهيدا انو قافلي دي هر لسو
 به اوسر د زور او خوان بدن وسو
 د کمونيزم بي جي له لاسه
 زماعدن نه ما ختن وسو
 جي ماد نه به به وينو و باللسو
 هغه د سرو گلو چمن وسو
 به سري کافي راوري بي داور
 نه ما د بلار، نيکه مدفن وسو
 لاه خواني بي غم کي خاوري شوله
 جي د نصرت بنکي مکن وسو

سپين غرته

په سپينو واورو تکه سپينه غره
هسکه شمله دې چاته بنکنه شه
دکران هيواد په مخ دحسن خاله
دمينې ناوې دې بي پته مه شه

گوره آسمان درته له خېلي غيرې
بنکلي پورې د تقري درکوي
ستا په سينه زنگين لعلونه شينک
تاته سوغات کې شفي جامې درکوي

زمانه ستا پالل په مشکو کوي
په تور وړبل ته گلونه تومې
ستاسر دروې جوړ سپرې وچې مدام
پر دنگوڅو کوډې لالونه تومې.

فلک پر تا دومم پيرزو کاڅکه
ته دمومنو پرکنو خاله ي
ستالور و تروې زمري اوسيزي
ته دسرتيرو منگيالو خاله ي

چې تاسر بخونه ي په نوم نازيري
تا کې له منگه دکن قامونه اوسې
دآزادی لار کې سرور کړي

تاکی سرتیری اولسونه اوسو
 ستاپه دی بنکلی سردرکی به تل
 دخیلواکی جندبه اوچته ساتی
 پرد بنمانوبه لمی بلو کری
 تابه له هرغم او آفته ساتی

۱۰/۱۰/۱۹۸۴

قلمه !

قلمه لینه می دسوی سره زراولیکه
 نه ما هونه او ویرونه او یلاولیکه
 دیتیمانوتر می او بنکی چی تل خاخی به ع
 دکمونیزم بربریت او نارواولیکه
 کوندهی او وزاری اسویلی کوی له دیردغه
 ترخی کیسی زما دملک دکربلاولیکه
 به هره خواکلو کوخوکی دی بالین دوینو ویکه
 دسروبوخونو قتل عام ظلم و تعدی
 له هه کور جنازی دشهیدانو و حی
 ولی خاموش یی دا دظلم انتهاولیکه

سړو سي لیوان سره موندنه ويني په جامونو خښي
 چه پمچني ددې سړي وحشي بلا وليکه
 د سره وحشت د سرو بيمونو لمبي هيري نگرې
 والي نصرت ددې ستم په باب بيا بيا وليکه

څه غواړمه ؟

زړه بشریت ته انساني ښکلی شړوندون غواړمه
 د ظلمتونو او تیارو نه یې خلاصون غواړمه
 چې ظلم زور جنک و جگړه پکې هیڅ ځای نه لري
 نیک تفاهم گډ احترام هسې سمون غواړمه
 سوله و سړي جوړ امنیت ښه همد سړي او وفا
 ټولې نړۍ باندې حاکم داسې قانون غواړمه
 ټول انسانان دې سره یو شي که وروڼو غوندې
 له ځانځاني او انزو او ځینې بیلتون غواړمه
 که په یورپ که امریکا که افریقا کې اوسې
 د جهانیا نو بوتربله پیوستون غواړمه
 د تور او سپین عرب ، عجم ترمنځ توپیر چې نه وي
 والي نصرت د ورور والی داسې تړون غواړمه

دھرات پاخون

دھرات ٽڱيالي جڳ شول به ميرانه
 پردنمن باندې بي جور ڪرل خزانو نه
 دشيطان ٽولي بي ٽول ٽوٽي ٽوٽي ڪرل
 پر سه پوڄ باندې بي بل ڪرل سه لورونه
 دليمن جي بي وسيزل به اور ڪي -
 هر ڇا خوانه د تڪبير راتل غبرونه
 مله دانوته معلوم دايمان زور شو -
 پر ڇو ورتل جي مومنان خالي لاسونه
 افغانان د خدائي به مينه باندې مست وو
 توپوله بي د حق به لاس ڪي وينه
 به مسڪو ڪي به دنمن جو ڇو لڙي ويه
 شول ناڪام بي ميگ اوجيت، توپ اوتانگونه
 اِي نصرت دايمان به مقابل ڪي
 نه ٽينگيري د ڪفار وگن صفونه

افغان یم

د نړۍ په پاس آسمان ختلی لمړیم
 تیتې ېې مه بوله د بښنه اوچت غړیم
 تاریخونه ېې شاهد دکار نامو دی
 نه فاتح دهر میدان او هر د کریم
 د ایسان نړۍ ېې بنودی دی غلیم ته
 چې هیڅالرن تیت نه شو هغه سریم
 د مغلو تاړاگونه ېې مات کړی
 هم به زړه باندې لوی داغ د سکندریم
 نرنکیان لا په لهنه کړې تراوسه
 د جنګینځه ېې وینوله سریم
 دروسیې سره ته ختلی یم افغان یم
 اصفا نه پورې تللی په ظفر یم
 پردیلي باندې ېې کړې سطنت د
 سومنات ېې دی مات کړی زړور یم
 سره پوځونه ېې هم وسيزل په اور کې
 قربانی ته راوتلی دخپل سریم
 ای نصر ته سر ېې لاس کې دی نیولی
 تینګ ولاړ که نړۍ پرهر ستریم

مجاهد ته

ای مجاهده دایمان له ولولونه ډکه
 د شهادت له احساساتو او جذبونه ډکه
 گوره د بنمن دې وار خطا دی درنه خلاص چنده شي
 کړه هم د بښته یې له مړوله قبرونه ډکه
 نصرت او فتح دې نصیب ده چې بې واره نه شي
 کړه د د بنمن خوله بیا له خاورو او ابرونه ډکه

ستا انقلاب د نوي ژوند اوسباوون زيری دی
 دا ستا جهاد ښکیل ولسوته دخلاصون زيری دی

د سرو لښکرو پر صفونو قیامتونه جوړ کړه
 په وینه څکونکو شرمښانونو تپانونه جوړ کړه
 د تښتې لاس ده ترینه ورکه گوره پرې یې نږدې
 پر استعمار باندې د غوي خزانونه جوړ کړه
 د سړقند او بخار د ازادۍ لاس
 په سره مافی کې د سرو وینو سیلابونه جوړ کړه

چې تر مسکو پورې پر نږدې تښتیدلی د بنمن
 دغه ناکام به گوند و شوی شرمیدلی د بنمن

د تور و خاورو غبرګی ښخ کړه دروسانو چې
 د کمونیزم او الحاد د پیروانو بچي

دلننيزم او مارا کسينم سلسلي ختي کره
 به اورلبوباندي ستي کره دد هريانو بچي
 دکران هیواد دنتي، ميرې ددوی په وينو کړه
 دامو غيږ کې کره لاهو دفرعونيانو بچي

وايي نصرت د ازادي رنگين بهار راوله
 اې مجاهد توروشپوته سپين صباراوله

۸/۱۱/۱۹۸۴

غزل څه وليکم؟

نرسمانگي مې ډک دی له غمونو غزل څه وليکم؟
 شوندي تير يې په آهونو غزل څه وليکم؟
 ليوڼی سره مې ليوڼي غوندي په خيالونه کوي
 ددې شليدلو گريوانو غزل څه وليکم؟
 رقيب په لاس کې گوري غشي د ستم نيولی
 دتوروشپو ترخو وختونو غزل څه وليکم؟
 تپو تيارو مې په جونگره غوړولی لمن
 دسباوون په مشالونو غزل څه وليکم؟
 سترگې مې ډکې له اغزو خوله مې له خاورو ډکه
 ياراننوزه پر محفلونو غزل څه وليکم؟
 يارانومانه دجامونو غزل څه غواړي

زه غمزده دشنوجامونو غزل څه وليکم؟
 زما په برخه ویر او غم دی خوب خندل نشته دی
 نصرت ته ستاد فرحتونو غزل څه وليکم؟

دعا

په سنگر کې موکامیاب ربه جهاد کړې
 گران هیواد موله کفارونه ازاد کړې
 د الحاد بشکري غرقې په اموکړې
 کمونیزم په نړۍ کې نامراد کړې
 مونږ چې کړې د باطل په ضد قیام دی -
 ته کلامیاب مونږه په دې عالي مراد کړې
 د اغیاروله منگولونه مو خلاص کړې
 نیست انا بود بتولی د کفر او الحاد کړې
 ستاد دین بیزغ اوچت کړې ټول جهان کې
 دنړۍ کره کې ختم سور فساد کړې
 مستضعف ددغې ځمکې وارثان کړې
 مظلومان خلاص له پځرونه د صیاد کړې
 نصرت وایي افغانان تاته سره سینې
 ته پخپل فضل نابود د وخت شداد کړې

شني جنري

د ايمان په ځواک د اده يم سرلويي زما مضمون دی
 کوری نه په تشو لاسوي مات کړی سور کمون
 چې شکست يې نه منلو مامات کړی هغه زور دی
 چې مغرور په توپ او تانک و ما سيزلی پخپل اوږدی
 چې په جنګ کې جنگيالی و کيوياکه ویتنامي و -
 نن دهغو سرور ورو په صفونو کې کېد شوي دي
 سر به سروغ کور ته یونسي دوترې ورک د خپل خلاصوي
 د ايمان په ځواک د اده يم سرلويي زما مضمون دی
 هغه فوج چې په نړۍ کې به لږه تربيه انسان و
 چې په جنګ کې دیر ماهر و هر ډګر کې بهرماون
 چې چکيان يې و دارلي، هم فاتح پر ترکستان و
 ور سره زهرې وسلې وې، هم د جنګ تر ساه
 نن يې ماسه سنگر کې برخه شوی زړه چاودون دی
 د ايمان په ځواک د اده يم سرلويي زما مضمون دی
 نه هغه غيور افغان يم چه په سرو وينو لوبيرم
 له توپو او تانکو شو، طيار و نه ویريرم
 د تکبير نارې و همه د سنگر په لور روان يم
 د توپان غيږې ته د انګ په توپان ته حصار یرم

ما کفن سینه تری دبری به لور می تلون دی
 دایمان به خُواک داده یم سرلوری زما مضمون دی
 سره فو خونه دسره کار دبه میدان کی تار به تار کړل
 خه می خورند له غور و کړل خه به کانونی سنگسار کړل
 لار تری ورکه ده دینتی به راتگ باند پنیمان دی
 دیر بد می سم روسان می لکه خره غوندی مردار کړل
 مشی جندی هر خوا سریری ای نصرته سبا وون دی
 دایمان به خُواک داده یم سرلوری زما مضمون دی

۱۴۰۴ هجری درمضان المبارک ۱۳

سور ما بنام

ته جي راغلي له مسكونه سور ما بنام شو
 پوه شوم پوه شوم توپ خاوري دي انجام شو
 دتره كي اولعين پر لاس روان ديچ
 افغانانو ته معلوم ستاتور مرام شو
 په ڪوټك او په توپڪ موٽان وڙني شو
 توپ او ٽانڪ دي هم سوغات شوم پيغام
 تا دخيل بادار په امر هر خه وڪړل
 خڪه نوم دي شاشجاع نه هم بدنام شو
 په تاريخ كي به به بد نامه ياديري
 اي نصرته جي دنورو خوك غلام شو

قطعه

نه مؤمن یم له اسلام حق فدا یم
 به دي لاسي هر ڪ او درد نبي پروا یم
 ڪه غليم هي سر و لمبو ته ور ڪوزار ڪري
 دا حد ناري به جهر باندې وايم

دسلگواختره

دکښې له غم نه له ماتم دسلگواختره
مه راجه ای دژریدواختره
ای ددردونو، کړاوونو، اوسیدلو اختره

مه راجه ای دژریدواختره
مونږ دزوغي وخت له لاسه په لیبو کې اوسو
په خپلو وینو کې لت پت یو پر هروکې اوسو
بی کوره کړخو در په درخاو وایرو کې اوسو
زمونږ په برخه کې بلې دي دلبو اختره
مه راجه ای دژریدواختره

هرځای کې بل دی دیارانو محفلونو کې او ر
ویر او سلګی دي هره خوا کلو کورونو کې او ر
زما دملک په سردرو او چمنونو کې او ر
اورونه بل دي د ماتم دسوځیدواختره
مه راجه ای دژریدواختره

تپه تپه ده توره شپه ده هېڅ ریا نشته دی
خوې مویه وینو باندې هېڅ خندا نشته دی
غم اوما تم دی دڅوښو هېڅ تمنا نشته دی
خله راتلې په مونږ دتور تور و شپو اختره

مه سآخه ای د ژړید واختره

هوښ د ستم په اور سو خیر و فریادونه کوو -

په خپلو وینو کې تر پیر و تل اهو نه کوو -

شړوندي په خاورو کې خنښ و هوښ و پړو کوو

د مستخونزو او اهو نو فریاد و اختره

مه سآخه ای د ژړید واختره

نن په سرو وینو کې د پینځلو او ریلونه سره دي

خوانان په سرو وینو لمبیري د بښتي غرونه سره دي

لوی او واړه په وینو سم، کلي کورونه سره دي

د غم خپلو کړید لو پر ککو اختره

مه سآخه ای د ژړید واختره

خو لي مو خندا ته جوړې نه دي له ایرونه ډکې

سترگې مو گوره چې غلیم کړي له اغزونه ډکې

د بښتي میرې شوې شهیدانو له قبرونه ډکې

د سوو ساندو، حسرتونو او درد واختره

مه سآخه ای د ژړید واختره

دلته په وچو سپیرو د بښتو کې خواران پراته دي

وړي نه پرې تن برېنډ، خوار او پریشان پراته دي

گوري يې نه چې کونډې وړاري یتیمان پراته دي

د سور انگر سور نقري سر و کڼ د واختره

مه سآخه ای د ژړید واختره

اختره مونږ کړه ماتم دی سرودونه نشته
 په وینوسم دي ولسونه فرحتونه نشته
 ښکې جامې او په تکریزوسم لاسونه نشته
 سترکې مودکې دي دظلم له اغزو اختره
 مه راځه ای دژریدواختره

اختره مونږه خوارسین و د لښو په لمن
 اوسو په دښتو په میروکې داغزو په لمن
 اوبښکې موڅاڅي له گریوانه داسو یلو په لمن
 څه غواړي مونږه دمانولو قصر و اختره
 مه راځه ای دژریدواختره

کونډ او وراري په قبر و د شهیدانو ژاري
 د کربلا په سویو سویو پتنگانو ژاري
 غواړي بابا، میندې په حال دیتهانو ژاري
 اوبښکې، بهیري په شلیدلو کړیوانو اختره
 مه راځه ای دژریدواختره

دسره ښامار په مقابل کې جهادونه کوو
 تاته او زگار نه یو اختره مونږ جنکو کوو
 کوره په سرو وینو لویو غورځنگونه کوو
 یو خپل خلاصون لپام ناست په ښکرو اختره
 مه راځه ای دژریدواختره
 لار شه هفوته چی دگلو گلستان کې اوسي

لاسه شه هغوته چي انرا د حڪم آسمان کي اوسي
 چي د هوس او خوشحالي يوه جهان کي اوسي
 مونږ نه پوهيږي يوه خندا او خوشحالي واختره!
 مه راځه اى د ژر پيد واختره
 اختره مونږ كره بي وينوبل سوغات نشته دي -
 اوږدى او ويس نه مونږ په برخه خوږ حيا نشته دي
 دلته سپرلى، دلته اختر، دلته برات نشته دي
 زړونه مومات، ژوندون ميراث د كيد واختره
 مه راځه اى د ژر پيد واختره
 چي ازادي نه وي اختره خوب خندا به څه كړو
 چي خپلواكي سره رانه شي وايه تابه څه كړو؟
 تاخولا څه چي دا ژوندون او دا دنيا به څه كړو
 په بل وطن كې به دي څه كړو د پردواختره
 مه راځه اى د ژر پيد واختره
 چي مونږ شي حريت بيا به جشنونه كوو
 په ډيره مينه به يو بل ته تبريكونه كوو
 كال په كال څه چي هم ورسچ به اخترونه كوو
 جوړ به سپرلى شي د نصرت په سر دواختره
 مه راځه اى د ژر پيد واختره

د کور اکر جرگه

لویه جرگه د لویو غلو جرگه ده
د خوب پخود رو بلو جرگه ده
دا دبا دار په قومانده جوړه شوه
د کریمین په اشارو جرگه شوه
ورو زړود قام پاخون کړی دی
پوه شومه دغه د پردو جرگه ده
د ی پکې ټولې خواښې خیرې
د غذارۍ او د سیسو جرگه ده
دمړستوب کړی په غاړه کړي
د خوځاینو گور د اګو جرگه ده
د افغانان ټول په بل وطن کې اوسي
چیرته نوداد پرکنو جرگه ده
د پسرې ماڼۍ د درباري لاسپوڅو
د خلق پرچم د توطو جرگه ده
د ولسونو غولیدو لپاره
پر حق ایقود پردو جرگه ده
د خوب د نامور هوشو و خلکو

دجل فریب او چلو تو جرگه ده

نصرت ته دا دغلائی جرگه ده

دلین بت ته دبیجا و جرگه ده

د توحید بیرغ

سر او مال می د خدای لاس کی قربان دی
له باطلو سره جنک نه اعلان دی

د توحید بیرغ به پورته به نړۍ کړم
به یوه لاس می ټوپک بل کی قرآن دی

د غم کیسه

«سر بابه ستا به هر یو تاسر کی د آدم کیسه ده»

نه بابه برخه تو عې شې دي د نور تم کیسه ده

دا ور لمې می راخوړې دي به درود وطن

کافي او بوقي به اور سوخي دستم کیسه ده

چاته بنکاسه کړم د درمن سره گي بی شمیر غوږه

له درده د که می د ژوند د هر یو دم کیسه ده

اسمانه لبر خومهریان شه څه بدلون راوړه
 گوره قسمت کې مې په غم پسې دغم کیسه ده
 خیرې کریوان مې تار په تار شود رقیبله لاسه
 خومره غمناکه مې داوینکواو دغم کیسه ده
 نن د مظلوم افغان په خونه سړې لمبې بلې دي
 هرڅه خړ اوړی داهوینواو ماتم کیسه ده
 دوخت چنکیز تورم ایستلې ده مرکونه کوي
 وینې بهیرې په ویاړ، د توپ او بم کیسه ده
 آه وزگیري دي ډې وسه اولش لاسي انسان کیسه ده
 وژل، سیزل د سړه وحشت د هر قلم
 دکمونیزم کاغذي اونه هرجن گلونه
 خیالي جنت یې کارگرانوته دچم کیسه ده
 کورونه گور، کالی کفن، د وږی د خاورو معنی
 دادمزدور او زحمتکشود کړم کیسه ده
 دنړۍ خلکو راشۍ حال مې دوطن وچکوری کیسه ده
 جوړ قتل عام دی دادسړدد د پیر کړم
 پر دې په دوستی کې ولسونوته د ښکیل دامونه
 لاس کې یې توره ده په خوله یې د مرهم کیسه ده
 نصرت له لبره ترینه نوره هم پرده پورته کړه
 وطن پلورنه غلاوي د خلق پرچم کیسه ده

بیرتہ حُم

نہ دخو ورجو میلمہ یم بیرتہ حُم
کہ خوشحال یم کہ خفہ یم بیرتہ حُم
ہیچ عزت او قدر نہ غوارم لہ چانہ
پروت بہ دبستوبہ میرد یم بیرتہ حُم
نہ یو خا خکی دشبشم یم پیتی نہ یم
ترلمر خرک پوری دیرہ یم بیرتہ حُم
لاروی یم یو خو ورجی تیرومہ
ہسی نہ چی ہمیشہ یم بیرتہ حُم
ہفہ گل یم چی اغزی سارسہ نشہ
دسحر خونہ ورمہ یم بیرتہ حُم
نہ دچا پر اور وبار یم نہ خہ غوارم
دتایخ یوہ صفہ یم بیرتہ حُم
سور بنا مار سہ بہ سراو مال جنگیم
بہ سنگر کی بہ جگر یم بیرتہ حُم
گران وطن لہ غلیمانو پاکومہ
بس دتلوبہ ارادہ یم بیرتہ حُم
دپیرو ملہ نہ یم چی بہ پروت یم
نہ نصرت کومہ شیبہ یم بیرتہ حُم

اسلامی انقلاب

د انقلاب د کمونیزم سلسلې ختموي

د استعمار او بربریت ټولې رېښې ختموي

دې انقلاب کې د نهضت نوی مضمون وښه
له ویښو څښونکو، د مظلوم قشر خلاصون
د دې له تلوسه بشر ته خوږ ژوندون وپاته
سپینه رڼا لوی تحول او اوښتون وپاته

د ابه د کفر او الحاد تورې تیارې ختموي

د استعمار او بربریت ټولې رېښې ختموي

د ابه له ځان سره انسان ته نیکمرغي راوړي
د انقلاب به دې نړۍ ته ترقي راوړي
د اسعادت او سوکالي هم خوشحالي راوړي
د ټولنې ولسونه حریت او ازادي راوړي

د غلامۍ او اسارت وړې اوشې ختموي

د استعمار او بربریت ټولې رېښې ختموي

د انقلاب به وړانه خوښه د انسان جوړوي

پر دې نړۍ به حکومت د مسلمان جوړوي
د خدای له حکم سره سم به دا جهان جوړوي
پر دې نړۍ کې به حاکم د رب قرآن جوړوي

د ادمار کسینز لښتیزم مفکورې ختموي

داستعمار او بربریت ټولې رېښې ختمې
 دا انقلاب نور و تيار و ته د سبا زېري دی
 د سبا وون، نوي مهر او درنا زېري دی -
 په دې رڼا کې به انسان د حق منزل ته رسي
 دا د باطل مهلک مرض ته د دوا زېري دی

د ا به د خدای؟ د دښمنانو بُت خانې ختمې
 داستعمار او بربریت ټولې رېښې ختمې

«شاعري ته»

ای له غیرت او ولولو نه ډکه   د ازادۍ له ترانو نه ډکه
 د ظلم زور او د وحشت بڼه   مینې خلوص اوله دروند ډکه
 پر آزادي او حریت مینه   د حقیقت خوږ و نغوته ډکه
 د گران هیواد د سره رو شاعره
 هله بیدار شه له خوږو شاعره

بیاله لمبونه ډک نظمونه جوړ کړه   په بد غوښتونکو خزانو نه جوړ کړه
 چې د غلیم زړګی لمبه لمبه کړې   د سرو مسکرو ټوبارانو نه جوړ کړه
 چې هر یو خاڅکی دې یو بڼه شوي   له قهره ډک یو خوشعرونه جوړ کړه
 دښمن ستي   کړه په لمبو شاعره

د گران هیواد د سره رو شاعره

پر دښمن بیا د اور باران راوله   پر سرو گلو نوي خزان راوله
 د اور بخري پرې راوړوه   په سرمافي ورته ټوپان راوله
 په تند ریزو هیبت ناکو شعرو   وړ باندې تند د اسمان راوله

ای د مورچل او سنگرو شاعره

د گران هیواد د سره رو شاعره

د سنگرونو ځوانان و پارو د خداي د لاري غازيان و پارو
 چې په سروساڼو قيامتونو جوړي له سرونه تير افغانان و پارو
 چې په مسكو كې سري لمبي پلي كړي زړ خداي پرست مومنان و پارو

راوله زړونه په جذبو شاعره

د گران هېواد د سړو شاعره

تاته وایم

ستا خبرې نورې د سنگر خبرې نورې دي

لاسه شته لږ سنگر ته د دفتر خبرې نورې دي

مينه د يار خپو كې قرباني غواړي پټنگ غوندې

لش په وينا نه شي د د لږ خبرې نورې دي

ناستي يې پليسيور كې او دعوي د شهادت كوي

خدا يې وچې لاليه د د گډ خبرې نورې دي

ټوله شپه خوبونه د اسلام دخلافت وينې

وگون گريوان كې د عمر نه خبرې نورې دي

خان د سرته آينه كې د نهمري غوندې پېرېنگارې

غشو د غليم ته د تېتر خبرې نورې دي

نه ورځې جهاد ته خان وارث د پيغمبر گڼي

ستا عمل جدا د پيغمبر خبرې نورې دي

دلته كه هرڅه كړي خان په دروغو تيرولي شي

هله ته اې نصرته د محشر ختري نورې دي

د کونړ سيند ته

د کونړ پر ستره سر شام سينده
بيا دى غير کي تو پانونه وينم -
له دهره غرميدلى بنکاري -
ستا په سينه تل سپين ځگونه وينم

پوهېرم ستا دومره غضب په څه دى
داسې بي واره چې موجونه کوي
د سرو لنډو تباهي لپاره
په دير شدت تل غورځنگونه کوي

له قطبي دښتونه راغلي خرسان
په خپله غير کي د مرگ خواته بيالي
مستي چې دي چې موجونه وهي
ته غليمان بلي دنيا ته بيالي

ستا شور او ځوږن په دښمن اوريلوي
تا ځمکي تل ته دير تانگونه يورل
ځکه غليم درنه په څنگ تير يږي
تاي د سره کار د سره پوځونه يورل

ستا د بي ساري شهامت ته سلام
اي غيرتي غرونه روانه سينده

۱۰/۱۰/۱۹۸۴

دېنمن دي بولي خونړي سمنده
د افغانانو قهرمانه سينده

د اهوڼه

په نصيب ې شول اهوڼه په ژوندون کې
خوږم د اور پر مخ تالونه په ژوندون کې
ظالمانو چې د دار پر تخته سپر کړم
غوڅوي ې خپلې لاسونه په ژوندون کې
د ژوند حق ې غصب شوی واک ې نشته
پټه خوله کوم فکرونه په ژوندون کې
ای طبيبه لږ ې پټ زخم ته کوره
خوږم په سره باندې د اغوڼه په ژوندون کې
د ژوندون تمه ې نشته ای نصرت ته
کوي مرګ راته گواښونه په ژوندون کې

وسوځيده

وطن ې د وحشت په سر وليږ وسوځيده
هر لور د کمونيزم په لاس وسوځيده
تباه ې شول فصلونه هم تباه کلي تبارونه
تاتوبي ې دروس په غرغرو وسوځيده

گلشن اغزي اغزي شوسه گلونه پاني پاني
بلبل دگلو خواکي په سنگو وسوخیده

د ميني امتحان دی افغانان په اور سوخيري
پتنګ غوندي چې شمعې ته په بنسپو وسوخیده
داورلبي خورې دي لوی واره پکې وړتيري
زړګي يې په سکرو تود جازو وسوخیده
غليم ته يې هرگز تسليم سرور سکت نکړ
هرخوان يې په زندان کې په پښتو وسوخیده
نصرت خيرگريوان د پلنور د بنسټو کې اوسي
د ميني خور مسکن يې په ټوپو وسوخیده

نصیحت

څوک چې وي د دين وطن د بنسټ نوي الله وي
توره به لا لا وي مري به عبدالله وي؟
پام کوی ملګرو دوه رنګي کې هيڅ وناشته
هر کار کې صادق اوسې اسلام کې هيڅ پناشته
خې د خدای په لاره کم منزل ته رسيدل غواړي
مه خې د شيطان پسې هغه لار کې بقا نشته
وي به منافق چې هم هغه وي هم دا وي
تورې به لا لا وي مري به عبدالله وي؟

۱- د پټ او غيرت په معنی

هغو پسي دروغي چې دخپل دين خدمتكار وي څوك
 مشر كړي هغه چه ستاسي غم نه خبردار وي څوك
 وي كړي بيعت چې تل روان دخداي چه لاروي څوك
 مه پريردي ميدان كي چې ظالم، خائن غدار وي څوك
 د يردي گنهكپان د قام جيسونه تل به غلاوي
 توري به لا لاهي مري به عبدالله وهي

ودر يوه ورسره په رښتيني مسلمان پسي
 څوك چې اقتدا، كوي په دين او په قرآن پسي -
 حق وايه حق ستا په حقيقت نه چې منكر نه شي
 ساسي به منزل ته كه سي غاږي هم كارون پسي
 ورك به مدارس يان كړي حقيقت درنه منتره
 سترگي به دي پتي كړي دمكر په دفتره
 خپل انجام ته وگوره غافله نشي هيڅ كله
 خان نه كړي ملگري به محشر كي دجال خره
 څوك چې شي غافل نوسر ته دي به خاخواوي
 توره به لا لاهي مري به عبدالله وهي

خني لري مينه بنه مو تر بنكوكو قصره
 چالا سونه يو كړل په والوله پردو سره

چا جور کړی چل دی په دولت او په پیسو
 خوګ گوری لوبیږي له شرابوله پیاوړه
 ډیر زمونږ په وینو تل شراب کیاب حلواوه
 توره به لا لاوه مړی به عبدالله وه
 وروسته مسلمانن چې نږدی د ایمان لاره
 سړي به هدف ته که کړي ټینګه د قرآن لاره
 پام چې د دینمن په دسیسو باندې دوکه نه شي
 ډیر وده نیولې د بلیس لعین شیطان لاره
 ډیر نار به دروغولا اله الا الله وه
 توره به لا لاوه مړی به عبدالله وه

مرګ مرګ مرګ

مرګ دشوړوي په ایجنټانو مرګ مرګ مرګ
 مرګ دکمونیزم په حامیانو مرګ مرګ مرګ
 ناست چې په چوکډوي او د بل چاغلامی کوي
 دوه روښلو لپاره چې دنور و نو کړي کوي
 واک اختیار د بل وي تش په نوم چې واکداري کوي
 مرګ په دې بې دینه واکدارانو مرګ مرګ مرګ
 مرګ دکمونیزم په حامیانو مرګ مرګ مرګ

تل کوي کارونه د ولس او سرعيت پر ضد
 هراقدام چې کړي د پرگنو او د ملت پر ضد
 وي چې هر يو کار چې انسان انسانيت پر ضد

مرگ به فاشيتي سر د مدارانو مرگ مرگ مرگ

مرگ دکمونيزم به حاميانو مرگ مرگ مرگ

سيمه او نړۍ کې چې ظلمونه او وحشت کوي

و شرقي ولسونه د بشپړې او شار ت کوي

غواړي پراختيا مدام تيري پر بل ملت کوي

مرگ دکريملين به واکدارانو مرگ مرگ مرگ

مرگ دکمونيزم به حاميانو مرگ مرگ مرگ

خدای غځه منکر دي د قرآن مخالفان دي دوی

زړه د وحشت غواړي د ما کميزم پيروان دي

حق سره تضاد دي به باطله لار روان دي دوی

مرگ وي نصرت به روسانو مرگ مرگ مرگ

مرگ دکمونيزم به حاميانو مرگ مرگ مرگ

ته څو کي لي ۹

ستاد سره په مات کچکول کې د ژوندون رازونه وینم
 ستا د نگر غونډې کوڅل کې د خوښۍ ډیرې اسرې دي
 ستا په وچو سپر و شونډ و کې سارمنزونه د موسکادي
 ستاد سترگو په گرداب کې د تودو او ښکړو چې دي
 ستاد اتار په نار کړیوان خو، حقیقت د لیون توب دی
 او داستالیوني عشق کې، حکمتونه، فلسفې دي

ستاد ښو د غوټنا کو کې، منزل ته د تلو راز دی

ستامایوس ساره آهونه، د ژوندون یو ښکلی سار دی

د ساحل په تمه تمه توپانونو کې ځرر ږیري
 په لټون د خپل کاروان یې د ښتو غرونو کې گرځیږي
 له وحشته ډک تور تم کې، د ډیو و بیلیدل غوړي
 د ښک په څیر لیبواو، سرو او روڼو کې گرځیږي
 ته ژوندون باندی مین یې د ژوند و خواړه ژوندون ته
 خپل ژوندون قربانوي تل خزانو یو کې گرځیږي

دي

بس پوهیږم چې ستا لاره حقیقت ته رسیدل

د انسان دې وړانه خوښی د شعور بیلید دي

سربیره لیونیه ستا فکرونه انساني دي

ته د حق د ښ بیل یې ستا نغمې جاوداني دي

ته خيرخواه دانسانانوته حامی دازادی بی
 پردنمن دبشريت دي کوزارومرکاني دي
 په سرووینولوبیدل دي ارمغان دخپلواکی دی
 د باطل پرضد قیام دی، د احکمو نه آسماني دي
 انساني
 نه اوس پوه شوم چی ته څوک یی په بنیتیا عظیم
 ته پتنگ د حقیقت یی حقیقت پسي روان یی
 ۲۰ / ۱۱ / ۱۳۶۳

غدا سرته

دلته څو تنه لیونی عیاشان
 څو بی هډه پخوانی عیاشان -
 دا انسان دوله حیواني عیاشان
 دانني او پروني عیاشان
 اوس هم میلی چرچی عیشونه کوي
 څوم افسوس دی فسادونه کوي
 دوی د هجرت ورځی اوشې هیر کړي
 دوی د مظلوم ولس نایه هیر کړي -
 د شهادت بی قافلي هیر کړي -
 د یتیمانوي سوري هیر کړي -

خدای بی هیر کبری خیانتونه کوي

خارج ته مخي سياحتونه کوي

هلمته سنگي دي فريادونه جوړ دي

د سرولمبو مخ کي آهونه جوړ دي

هرځای د سرو وينو دندونه جوړ دي -

په سمه وغرقياستونه جوړ دي

خودوی تېسې په لاس مکرونه کوي

ټکي، دوکي او فريبونه کوي

ای درديدلو کړيدلو وروڼو

په سرولمبو کي سوځيدلو وروڼو

ای مهاجرو ربړيدلو وروڼو

د حق ستگر کي جنگيدلو وروڼو

ستاسې د مرگ بېت تروڼونه کوي

دې انقلاب ته نن گواښونه کوي

داد دالرو غلامان مه منی

دغه بد مسته شرايان مه منی

په شرق او غرب پسې روان مه منی

د بنگالي زاړه ټنگان مه منی

دوی تل پر دوتنه خدمتونه کوي

بلي قبلي په لور لمونځونه کوي

اورپورک شو

سرما په سر په او په رگونو باندې اورپورې شو
 دېسري په سرو کلونو باندې اورپورې شو
 د بېلا نوميان زړونه په لغزو خيري شول
 چې په گلشن او چمنونو باندې اورپورې شو
 ما په سر په کي ډيرې هيلې دريدن درلودې
 د هجر شپه شوه ديدونو باندې اورپورې شو
 غليمه خوبه په خپل ظلم او وحشت مغرورې
 ستاله ستمه ډيرو زړونو باندې اورپورې شو
 ما ويل خان ته به د مينې دنيا گي جوړوم
 يودم هشر شو مخلو نو باندې اورپورې شو
 شورې تيارې دي را راولې يو تر بله پسې
 د سباوون په مثالونو باندې اورپورې شو
 کافي دېم مې سوري پي به محفل دمينې
 سرما په گلو او کورونو باندې اورپورې شو
 د زړه اسرې مې ميک او جيت د خاورو لاندې کړې
 بنار او بازار هم په فصلونو باندې اورپورې شو
 ماته خپل کور قصا بخانه شو فريادونه کوم
 ډيرو معصومو بدنونو باندې اورپورې شو

د ژوندون ناوې ې د سرو وینو جامې اغوستي
 حسن، زینت او مینکار ونباندې اورپورې شو
 د شهیدانو په سرویني لاسونه سره دی
 کوری د بغلو اور بلونو باندې اورپورې شو
 خوانانو دیرې هیلې یوې د خاورو تل ته
 هسکوشه لود پکړې ولونو باندې اورپورې شو
 په پاکه خاوره ې روسانو غلونه وکړل
 سمه خوڅه چې په ډاگونو باندې اورپورې شو
 د استعمار بلې ې بلي دي په کلو، کوڅو
 هم ې د ملک په دینو غرونو باندې اورپورې شو
 واره زاره ې د نیپالم په بمونو ورسول
 کورونه وران شول په باغونو باندې اورپورې شو
 چاته بیکاره کړم په بارو تو سوځیدلي تنې؟
 پکې په پاکو امیدونو باندې اورپورې شو
 ځمکه تې غونډې سره شوې پرې اورونه بل دي
 هم په فضا او اسمانونو باندې اورپورې شو
 تپه، تیاره ده، د غم شپه ده، سپوږمې وڅرخي دوه
 په وینوسه شول شفقونو باندې اورپورې شو
 د هارې فارم کې نارنج د زهر و خوند اخيستی
 هم په شیدو، مالتو، کلونو باندې اورپورې شو

خوک به به مینه د نریتونو دانی خکه کاندې
 غازی آباد کی به فارمونوباندې اورپورې شو
 به «سخی جان» کی د میلو به خای مرگوت کیرې
 دگل غونډی ارغوانونوباندې اورپورې شو
 د «مهتر اوم» میل به له ده به خون اوکشتار
 د نورستان به ایشارونوباندې اورپورې شو
 مسلمان خد چی نن هندوان هم به ماتم اخته دي
 د «سلطانپور» په ویساکونوباندې اورپورې شو
 د «ماهپیر» تر شره کوری پکی وینې خاخی
 هم د «سالنک» په تونلونوباندې اورپورې شو
 له «بریکوت» نه تر «سما» سه اورونه بل دي
 به «پچ» دره اوکونونوباندې اورپورې شو
 بنکلی «گرام» ته د مرگونو قصابان راغلی
 د «استالف» به کنډونوباندې اورپورې شو
 به «دهمزنک» کی د برخوانان پراته به خاورو کی دي
 «بلجرخی» کی د پرو ورونوباندې اورپورې شو
 خوک به پکتیا کی د میزو قالیچی جوړې کړي
 د پکتیکا گنوخنگلونوباندې اورپورې شو
 «غور» که «بغلان» دی که «لغان» دی به لبوسو خبرې
 هم د «میدان» به میدانونوباندې اورپورې شو
 چې نړیوال به د «بامیانو» نندارې ته راتلل

نن د تاسخ په موزيمونوباندي اورپورې شو
 د هلمند «ستي» د هرات، ستي نارياب «نخار» ستي شو
 د «سمنگان» په گوداموچوباندي اورپورې شو
 «پنجشير» ته گوري سردروکي بي اورو نه بل دي
 هم د «پروان» د مېتو د اکونوباندي اورپورې شو
 «فراه» په سرو لمبو سوخي ري کند هار «سوخي ري»
 د «بدخشان» بنگلو لالونوباندي اورپورې شو
 د «غزنوي» «غزني» خزان شو سري سيلی دي پکې
 د «افغاني» صفدر گتونوباندي اورپورې شو
 پاکه «خرقه» ده کند هارکي نن په خاورو پسته
 په مقدسومکانونوباندي اورپورې شو
 هغه لوگرچي په گلونوبه سمسور و مدام
 نن بي لاله او غاټو لوبوباندي اورپورې شو
 د «کوردرې» سردار تبي خزاني خاورې شولې
 د «حاجي مکن» لويوکانونوباندي اورپورې شو
 په «گلدره» «شکردره» کي نن گلونه نشته
 «اناردره» کي انارونوباندي اورپورې شو
 بنگلي «کندوز» ته به په کومو سترگو وگوري خوک؟
 چې بي په بنگلو محلونوباندي اورپورې شو
 «ام البلاد» چې د لرغوني تمدن سرانگو وه
 نن بي به در او ديوالونوباندي اورپورې شو

د هند و کش د سر شپونکی د غم شپېلی غږوي
 د فیروز کوه په کړنکو نو باندې اور پورې شو
 د کونړ « غرونه دي سره شوي د شهید په وینو
 هم د پامیر د نگو بامو نو باندې اور پورې شو
 د سلیمان « په غر روسي زهري بمونه اوري
 هم د سپین غر تېرو، کڅو نو باندې اور پورې شو
 د سیاه کوه « ټيکې سرې شوي د سکر و توپشان
 بیا د بابا « په لوړو غرونو باندې اور پورې شو
 « مرغاب » په وینو کې غرقاب دی فریادونه کوي
 هم د « هلمند » په غورځنگو نو باندې اور پورې شو
 « کوکچه » له قهر نه غرمیزي د دښمن په یرغل
 د « کجکی » لویو بندونو باندې اور پورې شو
 د « فراه رود » او د خاشود « سترگونه ویني خاخي
 د گران هیواد ټولورودونو باندې اور پورې شو
 من د کابل « د سیند او به کورۍ د خښلونه دي
 د « درونټي » « نغلو » بندونو باندې اور پورې شو
 د امو غېره تکه سره شوه په خپو د وینو
 د کونړي سیند په موجونو باندې اور پورې شو
 کارگر بی کانه در په در خاورې په سرگرځي اوس
 په کارخانو هم په کارونو باندې اور پورې شو

د بڼه گرانو ځمکې سوځي دراکت په لمبو

د زحمتکشو زحمتونو باندې اورپورې شو

که اهنګردی که خټګردی که درو زګراوسګر

په هرکاسب هم په کسبونو باندې اورپورې شو

خانان يې ورک کړل غریبان لاهه نس وېرګرځي

دمزدورانو په مزدونو باندې اورپورې شو

پرون رژیم دخلکو ورانې کړې ودانې ځمکې

نن درژیم په فرمانونو باندې اورپورې شو

خان او غریب يې برابر کړ خوله خاورو سره-

د مساوات په پیغامونو باندې اورپورې شو

ژن، زر، زمین، کمونستانو کړل شریک خلوکي

د خلق، پرچم په ناموسونو باندې اورپورې شو

د عدالت دعوې يې څه شوه هېڅ خبر ترې نه شوم

نن د انصاف عدالتونو باندې اورپورې شو

د جوماتونو اذانونو يې کیسې ګولۍ

د عبادت په مسجدونو باندې اورپورې شو

د دوی اعلان خو و جهاد يې سوادیه سره

په پوهنځيو، مکتبونو باندې اورپورې شو

تل يې په خوله چې د دوا او د شفا وعدې وې

ناپالم يې را وړولسو نو باندې اورپورې شو

د کور پیغام ته یې بې کوره په امید گرځیدل
 انجام یې داشو چې کور و نو باندې اور پورې شو
 د ودې یې راوړه خو مسکونه د بارو تود وډی
 په وین و تېر و ملتونو باندې اور پورې شو
 په کالو پوه شو چې کفن ته یې حاجت پرېښود
 د تن جامو کی بد نو نو باندې اور پورې شو
 د سفارت پخوانی غل کورنۍ سردار شو د قوم
 د جمهوریت په بنیاد و نو باندې اور پورې شو
 عجیب ماشین دی خور د ضابطه لوی جوړوي
 د عسکری په منصوبو نو باندې اور پورې شو
 قحط الرجال دی وزیران هم شپږم پاس دي پکې
 په افغاني وزارتو نو باندې اور پورې شو
 سړي فاجعي ته کودتا او انقلاب وایي دوی
 د انقلاب په ارزښتونو باندې اور پورې شو
 مشر او کشر معلوم نه دی کپ وډي ده جوړه
 په انساني کرامتونو باندې اور پورې شو
 میا او ملا، سپین رپړی، مشر مریخ بولی دوی
 عجیبه وخت دی په وختونو باندې اور پورې شو
 تور، گڼي سپین، سپین گڼي تور هر څه چپ دي پکې
 دې انقلاب اما هیتونو باندې اور پورې شو

اديب ، شاعر ، اوليکوالان يي په برچو غلي کره -

ځکه د علم په کد روڼوباندې اوږ پورې شو

شې ته به وړج ، وړج ته به شپه وايي د دوو څوښه

نن به ښکاره واقعيتونو باندې اوږ پورې شو

فصلونه ورسول ، ځمکه وسوه ، کاني بوتې ورسول

په کروندو او په کښتونو باندې اوږ پورې شو

روس پرستان روسي فرهنگ روسي کلتور راوړي

د افغانانو ته د ښوونو باندې اوږ پورې شو

پاخه يي وخوړل او مه يي هم مکتوبه يو پرل

زموږ په شتو او شروونو باندې اوږ پورې شو

د قره قل او افغاني قالينو ته نشته

د تجارت په بازارونو باندې اوږ پورې شو

نن خاورولاندې دي دفن او د مسلک خاوندان

د هنرمندو هنرونو باندې اوږ پورې شو

کرهڼه شننه ، مالداري او زراعت نشته دی

د گران هيواد په صنعتونو باندې اوږ پورې شو

د کمونيزم لمبې بلې دي هرڅه سوځيږي

نن په تش لاسو ولسونو باندې اوږ پورې شو

نن د ايشيا په زړه کې کورې کربلا جوړه ده -

په مستضعفونو کې کمونونو باندې اوږ پورې شو

لوبہ جرگہ، اکی راتوں شوی خویاں بریخی
 زمونہ پہ پاکوتار یخونوباندی اور پوری شو
 نصرتہ! تہ بہ کوم فساد کموتیزم لیکے
 ستاہ قلم اوکتا بونوباندی اور پوری شو

10
B
3.532
NAS
2643

دچاپ نیتہ ۱۳۶۶ھ
بیکہ (۶) روپے